

W dniu **3 listopada 2014r.** Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej w Krakowie zorganizował seminarium pt.

„Profesjonalne wspieranie w życiu codziennym seniora”

Seminarium poprowadziła Pani **dr Ewelina Zdebska**.

W seminarium udział wzięła kadra z małopolskich domów pomocy społecznej.

Podczas spotkania podjęte zostały następujące zagadnienia:

1. Czynniki wpływające na przystosowanie się osoby starszej do warunków DPS;
2. Działania pracowników DPS w celu poprawy jakości życia mieszkańców DPS;
3. Style życia człowieka starszego;
4. Aktywizacja mieszkańca DPS;
5. Metody pracy z człowiekiem starszym.

W trakcie seminarium Pani dr Ewelina Zdebska podzieliła się wiedzą dotyczącą pracy z ludźmi starszymi przebywającymi w domach pomocy społecznej. Poruszono istotny aspekt pracy terapeutycznej i wspierającej z mieszkańcem, jak również adaptacji do nowych warunków. Mówiono o stylach życia osób starszych oraz metodach pracy z nimi. Wskazano na dobre praktyki w tym zakresie.

Rekomendacje dla kadr domów pomocy społecznej

Personel domu pomocy społecznej powinien pamiętać, iż celem aktywizacji mieszkańca DPS jest głównie:

1. Utrzymanie sprawności fizycznej i zdrowotnej (gimnastyka, spacer, zabawy ruchowe, rajdy, rehabilitacja)
2. Usamodzielnienie, pobudzenie zaradności (wykonywanie różnych czynności związanych z higieną osobistą, wyrabianie nawyków higienicznych, nauka

samodzielnego ubierania się, spożywania posiłków, ścielenia łóżek, utrzymywania porządku

3. Nauka współżycia w grupie i środowisku
4. Utrzymanie / obudzenie wiary w sens życia
5. Rozwijanie różnych zainteresowań
6. Stymulowanie procesów wyobrażeń i twórczego działania
7. Rozwijanie osobowości
8. Zapewnienie poczucia bezpieczeństwa
9. Adaptacja do nowych warunków życia
10. Podtrzymywanie dotychczasowych więzi rodzinnych
11. Niwelowanie agresji
12. Podmiotowe traktowanie klienta
13. Likwidowanie nudy i jednostajnego trybu życia
14. Pokonanie trudności w kontaktach z pracownikami DPS.

Rekomendacje dla zespołu terapeutyczno – opiekuńczego:

Zespół terapeutyczno-opiekuńczy jako główny członek w bezpośrednim systemie opieki, wsparcia i towarzyszenia mieszkańcowi domu pomocy społecznej odgrywa istotną rolę w pracy na rzecz mieszkańca. W kontakcie z drugim człowiekiem, zwłaszcza mieszkańcem domu pomocy społecznej, odpowiednie podejście ze strony osób opiekujących się jest bardzo ważnym elementem wpływającym na skuteczność procesu opiekuńczo - terapeutycznego.

Postulaty dla zespołu terapeutyczno – opiekuńczego:

- Sprawne realizowanie, monitorowanie i ewaluowanie funkcji pracownika pierwszego kontaktu.
- Realizowanie zgodnie z zaleceniami indywidualnych planów wsparcia.
- Trafne diagnozowanie.
- Nawiązywanie i podtrzymywanie relacji z rodzinami mieszkańców, organizowanie np. grup wsparcia dla rodzin lub spotkań mających na celu uświadomienie bliskim znaczenia rodziny w codziennym życiu i funkcjonowaniu mieszkańca.

- Budowanie relacji zaufania, poczucia bezpieczeństwa oraz komfortu emocjonalnego u mieszkańca.
- Wyznaczanie celów pracy zarówno dla domu pomocy społecznej, zespołu terapeutyczno-opiekuńczego, personelu jak i samych mieszkańców. Jeżeli nie mamy wyznaczonego celu, to go nie osiągniemy, a praca bez celu to praca bezwartościowa.
- Prowadzenie szkoleń dla członków zespołu terapeutyczno-opiekuńczego, mających na celu podnoszenie kwalifikacji, aktualizację wiedzy, wymianę doświadczeń.
- Przeciwdziałanie wypaleniu zawodowemu personelu.
- Aktywne włączanie się personelu w proces opieki, pomocy, wsparcia, towarzyszenia mieszkańcom.

*„Podobnie jak jesień może być najpiękniejszą porą roku,
tak i starość może być najpiękniejszym okresem życia,
w którym osiąga się życiową mądrość i czuje prawdziwy smak życia,
a to, co się w ciągu życia przeżyło, daje poczucie rzetelnego dzieła.
Bywają jednak jesienie słotne i bezowocne,
i starość też jałowa, bolesna, a nawet tragiczna być może.”*
Antoni Kępiński (1918-1972), Rytm życia, Kraków 1978

